

Liberpress 2018

eneko.

Diputació de Girona

INTERNACIONAL AWARDS 05/10/18
LIBERPRESS 2018 AUDITORI DE GIRONA

Els Premis Liberpress

LiberPress va néixer a Girona l'any 1999. Es va crear amb la idea de donar a conèixer i promocionar el que podríem anomenar “cultura de la solidaritat”. Amb la seva creació es pretenia formar un moviment solidari i humanitari, amb el qual s'impliquessin els mitjans de comunicació, que es mogués a l'entorn d'unes jornades que pretenien aconseguir tres objectius principals: d'una banda, obrir un espai de debat sobre quin és el paper dels mitjans de comunicació dins la societat (la seva independència, la implicació en matèria de solidaritat i la influència que exerceixen en la conscienciació sobre aquest àmbit més solidari de la cultura), atesa la importància mediàtica i la incidència que tenen en l'opinió pública; de l'altra, premiar els personatges d'àmbit mundial, especialment periodistes, que hagin destacat per la seva tasca independent, democràtica i solidària; i finalment, implicar en aquest projecte altres associacions humanitàries per tal que aquestes aconseguixin ampliar el seu suport econòmic i mediàtic.

LiberPress és una associació de caràcter no governamental, humanitària i sense ànim de lucre que té entre els seus objectius organitzar conferències, congressos, debats, fòrums, exposicions, jornades, actuacions i qualsevol acte de caràcter cultural i reivindicatiu per promoure una cultura de la solidaritat fonamentada en el respecte dels drets humans en l'àmbit mundial. En el present i en el futur, LiberPress treballa i treballarà per col·laborar en l'execució de projectes que realitzin altres associacions humanitàries, com també per impulsar els seus propis projectes.

LiberPress pretén, doncs, ésser un fòrum dirigit tant als professionals dels mitjans de comunicació com al públic que rep la informació provinent dels grans mitjans, a fi de promoure una major independència, veracitat i honestat entre els professionals i un major sentit crític entre el públic que rep la informació, així com dotar d'un major contingut humà i solidari tots els àmbits de la comunicació, des de la premsa escrita fins a Internet.

Premi Liberpress

- 1999. Ignacio Ramonet (França)
- 2000. José Fort (*L'Humanité*) (França)
- 2001. Ramon Chao i El País
- 2002. R. Kapuscinski (Pol.) i J.A. Ezcurra (*Triunfo*)
- 2003. Reza (Iran)
- 2004. Eduardo Haro Tecglen
- 2005. Gervasio Sánchez i Boban Minic (Bòsnia i Herc.)
- 2006. Jon Lee Anderson (EUA)
- 2007. Marjane Satrapi (Iran) i Enrique Meneses
- 2008. Georges Corm (Líban)
- 2009. Mark Abley (Regne Unit)
- 2010. Igor Kostin (Moldàvia) i Tomàs Alcoverro
- 2011. Steve McCurry (EUA)
- 2012. Sami Nair (Algèria)
- 2013. Antonio Fraguas, *Forges*
- 2014. Festival Visa pour l'Image (França)
- 2015. *Charlie Hebdo* (França)
- 2016. Caddy Adzuba (Congo)
- 2017. Jaume Capdevila, *Kap*

Premi Liberpress Catalunya

- 2008. Haris Silajdzic (Bòsnia i Hercegovina)
- 2009. Futbol Club Barcelona, per UNICEF
- 2010. Maria Nowak (Polònia)
- 2011. USAP (França)
- 2012. Josep Fontana
i Museu Memorial de l'Exili de la Jonquera
- 2013. Eduard Punset
i Veïns del barri d'Angrois, Santiago
de Compostel·la
- 2014. Moshé Haelyon (Israel)
- 2015. ACNUR
- 2016. Giuseppina M. Nicolini (Itàlia)
- 2017. Femen i el Poble yazidita

Premi Liberpress Cançó

- 2007. Raimon
- 2008. Daniel Viglietti
- 2009. Luís Eduardo Aute
- 2010. Claude Martí (França)
- 2011. Maria del Mar Bonet
- 2012. Manu Chao
- 2013. Joan Manuel Serrat
- 2014. Franca Masu
- 2015. Martirio
- 2016. Sílvio Rodríguez (Cuba) i Barnasants
- 2017. Maria Farantouri (Grècia)

Premi Liberpress Camins

- 2008. Jordi Esteva
- 2009. José Antonio Labordeta
- 2010. Leonard Mlodilow (EUA)
- 2011. Gilbert Shelton (EUA)
- 2012. Pedro Miguel Etxenike
- 2013. Leo Bassi (Itàlia)
- 2014. Salomé (*Mon*) Marquès
- 2015. Titouan Lamazou (França)
- 2016. Josele Ferré i María Ferré
- 2017. Roser Rosés

Premi Liberpress Associació

- 2003. Plataforma ciutadana Nunca Más
- 2004. Associació Handicap Santé (França)
- 2005. *Le Monde Diplomatique* (edició en castellà)
- 2006. Fondation France Libertées (França)
- 2007. Fundació Mares de Srebrenica (Bòsnia i Herc.)
i Associació Fotògrafs per la Pau
- 2008. Consejo General de la Abogacía Española
- 2009. Associació Perich Sense Concessions
- 2010. Amel Assotiation (el Líban)
- 2011. Escola Cultura de Pau
- 2012. Associació D.A.M.E. Maternitat d'Elna (França)
- 2013. Cartooning for Peace / Dessins pour la Paix
- 2014. Amnistia Internacional
- 2015. Fundació Rosa Oriol / sor Lucía Caram
- 2016. oVIDAdos
- 2017. Pallassos sense Fronteres

Premi Liberpress Cinema

- 2003. Montserrat Armengou i Ricard Belis
- 2004. L. Slim i M. Borgmann (el Líban-Alemanya)
- 2005. Constantin Costa Gavras (França)
- 2006. José Maria Berzosa
- 2007. Carles Bosch
- 2008. Tomàs Mallol
- 2009. Giuliano Montaldo (Itàlia)
- 2010. Centro Buñuel de Calanda
- 2011. Agnès Varda (França)
- 2012. Elías Querejeta
- 2013. Jirí Menzel (República Txeca)
- 2014. Justin Webster
- 2015. Javier de Lucas
- 2016. Robert Guédiguian (França)
- 2017. Paolo Bianchini (Itàlia)

Premi Liberpress Literatura

- 2008. Joan Margarit
- 2009. Tom Sharpe (el Regne Unit)
- 2010. Ramiro Pinilla
- 2011. Josep Maria Castellet
- 2012. Manuel Costa-Pau
- 2013. Joan Guasp
- 2014. Llibreria 22
- 2015. Petros Márkaris (Grècia)
- 2016. Mathias Énard (França)
- 2017. Bernardo Atxaga

Premi Liberpress Memorial

- 2008. Gerda Taro (Alemanya)
- 2009. José Zeca Alfonso (Portugal)
- 2010. Víctimes Civils de Marjayun (el Líban)
- 2011. 17 Rosas de Guillena, Sevilla
- 2012. Als infants morts al camp d'Argelers (França)
- 2013. Lise London (França)
- 2014. Virgilio Giotti
- 2015. Sarajevo i Srebrenica (Bòsnia)
- 2016. Claude Nougaro (França)
- 2017. Salvador Puig Antich

Premi Liverdpress

- 2014. Fundació Mar
- 2015. Carlos Drews (Colòmbia)
- 2016. Fundació Mona
- 2017. Greenpeace

Kuper

Silvia Venegas

Montserrat Fontané

Metges sense Fronteres

Marina Rossell

Fundació d'Oncologia Infantil Enriqueta Villavecchia

Almudena Grandes

Carlos Magdalena

Carles Rahola

Diputació de Girona

INTERNACIONAL AWARDS 05/10/18
LIBERPRESS 2018
AUDITORI DE GIRONA

Premi Liberpress 2018

Peter Kuper, dibuixant i caricaturista nord-americà, va néixer a Nova Jersey (EUA). Ha impartit molts cursos d'il·lustració i el 1979 va ser un dels fundadors de la revista de còmics *World War 3 Illustrated*. És professor de la New York's School of Visual Arts i de la Parsons The New School for Design. Ha dissenyat portades i treballat per a *Time Magazine*, *Newsweek*, *The New York Times* i la revista *MAD* (amb la publicació, cada mes, de la sèrie «Spy vs. Spy»). Ha adaptat nombroses obres d'autors com Franz Kafka (*La metamorfosi*), o un recull d'obres del mateix autor (*Give it up!*) i *La Jungla*, d'Upton Sinclair. Habitualment se serveix de la historieta muda per aconseguir la complicitat del lector. Ha escrit i il·lustrat molts llibres: *Diario de Oaxaca*, *El sistema*, *Diario de Nueva York*, *No te olvides de recordar*, *Ruinas...*.

Peter Kuper rep el Premi LiberPress 2018 per la seva superba trajectòria artística i humana. Kuper, a través dels seus còmics i dibuixos aguts i valents, ha retratat i denunciat la insolidaritat, l'autoritarisme i molts aspectes de la deshumanització de la nostra societat. I ho ha fet des de plataformes que arriben i influeixen a tot el món. Un autor i caricaturista essencial, punyent i divertit alhora, a la recerca d'un món més digne i humà.

Premi LiberPress Cinema 2018

Silvia Venegas (Santa Marta, 1982) és directora, productora i guionista de cinema documental. Va estudiar història a la Universitat de les Illes Balears. És llicenciada en periodisme per la Universitat Carlos III i màster en comunicació audiovisual per la Universitat Antonio de Nebrija. Les seves produccions han participat en més de tres-cents festivals de tot el món i han obtingut més de setanta premis. Va ser seleccionada en els Premis de Cinema Europeu al Millor Documental i va obtenir la Biznaga de Plata en la secció Afirmant els Drets de la Dona del Festival de Màlaga per *Boxing for Freedom* (2015). També va obtenir el Premi Goya al Millor Curtmetratge Documental per *Walls* i va ser nominada en aquesta mateixa categoria per *Paraules de caramél* (2016). És membre de l'Acadèmia de Cinema Europeu. A més a més de *Boxing for Freedom*, ha dirigit altres documentals: *Nuestra vida como niños refugiados* (2018), *Kafana (Ja n'hi ha prou!)* (2016), *Arte por prescripción* (2015), *Los hijos de Mama Wata* (2010) i *Los niños diamante de Seydu* (2009). També ha produït els curtmetratges *Un trabajo de verdad* (2015), *Walls* (2014), *La vida más allá de la batalla* (2011) i *Kosovo, la última cicatriz de los Balcanes* (2007). Ha estat seleccionada per participar en el Berlinale Talents Campus de la Berlinale i en l'IDFAcademy del Festival Internacional de Documentals d'Amsterdam (IDFA). El 2007 va fundar l'associació Noestamosdeposo de projectes audiovisuals dedicada a la creació de documentals de sensibilització social. El 2010, amb el director Juan Antonio Moreno, va crear la productora Making DOC per a la producció de documentals.

Silvia Venegas rep el Premi LiberPress Cinema 2018 pel seu treball i compromís en tots els àmbits del cinema, denunciant les injustícies i defensant els drets humans, la dignitat de les persones i la necessitat de pau. Ens fa veure, a través de magnífics documentals, tendres i crus alhora, les imatges de persones i comunitats vulnerables. El seu testimoni gràfic és imprescindible per fer-nos recordar les mancances en què es debat la humanitat. És una cineasta molt jove que ha fet del seu talent una eina de lluita per un món millor.

Premi LiberPress Camins 2018

Montserrat Fontané és mare, àvia i cuinera. Nascuda a Sant Martí de Llémena, en el si d'una família senzilla i treballadora, no va tenir una vida fàcil. Va començar a servir en restaurants de Girona des de jove, però de seguida, junt amb el seu marit, Josep Roca, es va espavilar i va crear un restaurant propi, ja fa més de cinquanta anys. És una dona matinerana i laboriosa, i al seu voltant ha aconseguit que el nom de Can Roca s'hagi convertit en un símbol i l'origen no sols de la millor cuina catalana, sinó mundial, gràcies a ella i als seus tres fills. Fa i prepara el menjar, dirigeix la cuina, confecciona els menús i cuida i mima els clients i els alumnes i treballadors del Celler. La fama del Celler i dels fills no ha aconseguit ni fer-li pujar els fums al cap (ella sap deixar-los a la cuina) ni retirar-la: continua dia a dia cuinant i servint el menjar a la gent senzilla de Taialà, de Girona o dels voltants que s'acosten a degustar el seu menú diari. La seva vocació, la cuina, l'ha traspassat als seus fills, que han aconseguit tornar-la excelsa i incomparable. Alguns dels plats més famosos del Celler, degudament transformats, tenen l'origen en el cap, les mans i el cor d'aquesta dona admirable, Montserrat Fontané.

Montserrat Fontané rep el Premi LiberPress Camins 2018 per la seva digníssima trajectòria dedicada a la restauració i a la cuina casolana, des de la qual ha obert molts camins, camins per a la bona gastronomia mundial, amb els seus tres fills: Joan, Josep i Jordi, «els artistes i autors culinaris del Celler de Can Roca», als quals ha transmès la humilitat, l'esperit de sacrifici, la il·lusió de fer les coses bé (en aquest cas el menjar i el beure) i la passió per la cuina, fins a arribar a crear un restaurant que ha despertat l'admiració i el reconeixement arreu del món. Segurament és ella l'inici i el fonament de tot aquest camí popular, apassionant i plaent.

Premi LiberPress Catalunya 2018

Metges Sense Fronteres (Médecins Sans Frontières) és una organització mèdica i humanitària internacional fundada a França el 1971 per un grup de metges i periodistes, que ajuda les víctimes de desastres naturals o humans, de conflictes armats i de gent desplaçada, sense cap discriminació de raça, sexe, religió o bàndol polític. Va rebre el Premi Nobel de la Pau el 1999, el mateix any que va néixer LiberPress. Ara de tot això fa justament vint anys. Entre els seus fundadors hi ha Bernard Kouchner. Aquesta entitat exemplar i solidària denuncia les violacions de drets humans i opera des de cinc ciutats: París, Brussel·les, Amsterdam, Barcelona i Ginebra, tot i que té oficines arreu del món. Treballa a més de seixanta països, amb més de tres mil voluntaris, i dona feina a uns 35.000 treballadors nacionals. Ha estat i és a qualsevol lloc del món, en guerra o pau, en què la gent necessita assistència mèdica o humanitària.

Metges Sense Fronteres rep el Premi LiberPress Catalunya 2018 per la seva trajectòria i tasca humanitària i solidària, en la qual ha atès una immensitat de gent necessitada. Allà on hi ha una persona afectada per qualsevol catàstrofe, epidèmia, confrontació, persecució, i malgrat el perill que això representa gairebé sempre per als seus voluntaris, apareix Metges Sense Fronteres, disposada a ajudar de forma incondicional. Una organització que dota d'humanitat, esperança i confiança la nostra societat. Els seus valors, sempre altruistes, són els valors que ens fan més bons i generosos.

Premi LiberPress Cançó 2018

Marina Rossell és una cantautora catalana de llarga i esplèndida trajectòria, compromesa amb les llibertats i els drets humans. Ha editat nombrosos discos: el primer d'ells *Si volíeu escoltar*, el 1976, però n'hi han seguit molts més, fins a una vintena, com són *Penyora* (Premi Fotogramas de plata 1978), *Bruixes i maduixes* (millor disc català de l'any 1980), *Cos meu, recorda* (1982), *Barca del temps* (Disc d'Or 1985), *Marina* (1993), *Ha llovido* (1996), *Marítim* (2003), *Marina Rossell al Liceu* (2008), *Marina Rossell canta Moustaki* (dos discos), *Tribut a Moustaki* o *Cançons de la resistència* (2015). També ha cantat al costat d'altres autors, com ara Moustaki, Montserrat Caballé, Tete Montoliu, Aute... i ha participat en discos col·lectius: *Llegendes de Catalunya*, *Som una nació*, *Que naveguen los sueños*, *Poesia necesaria*, *Por la paz en Palestina*, *BarnaSants. 10 anys de ritmes i cançons*, *Les nostres cançons contra la sida*, *Concert per la llibertat*, i en discos d'homenatge a Serrat o Raimon, entre molts d'altres. Ha fet nombroses gires per tot Europa, Amèrica i Àfrica i ha cantat en el Gran Teatre del Liceu i en el Palau de la Música Catalana de Barcelona, en els territoris palestins i a Ciudad Juárez. El 2016 va gravar un videoclip per a la campanya en favor dels refugiats, *Casa nostra, casa vostra*. Té la Creu de Sant Jordi, i ha rebut el Premi Olof Palme per la seva lluita per la pau. El 2009 va guanyar el Premi de la categoria Millor Àlbum de Música Tradicional en els XIII Premis de la Música d'Espanya.

Marina Rossell rep el Premi Cançó 2018, que passarà en endavant a denominar-se Premi LiberPress Joëlle Stinkess, per la seva trajectòria musical, d'un gran virtuosisme, basada en la solidaritat, el respecte, la generositat i l'humanisme, i per entendre la cançó com una eina de pau, d'unió dels pobles i de les persones, però també de denúncia de les violacions i defensa de la dignitat humana. Per a ella la música és el millor dels mons, un món que tothom pot entendre, sentir i gaudir, i procura donar aquest món de notes i lletres a tothom. Dotada d'una veu meravellosa i portadora d'una música universal i sense fronteres, és una cantautora imprescindible en el nostre país i arreu.

Premi LiberPress Associacions 2018

La Fundació d'Oncologia Infantil Enriqueta Villavecchia, constituïda a Barcelona el 1989, és una entitat sense ànim de lucre, de caràcter benèfic i assistencial, que té com a finalitat la cobertura integral de les necessitats dels infants i joves en tractament oncològic a Catalunya i la de les seves famílies. L'entitat va néixer fruit de la iniciativa d'un grup de persones de la societat civil catalana que, sensibles a les necessitats dels nens i adolescents malalts de càncer, van impulsar la creació d'una entitat que pogués donar-hi resposta, una resposta que fins ara han ignorat tots els ens de l'Administració pública. A partir d'un article a *La Vanguardia*, de Josep Maria Puig de la Bellacasa, diverses persones van decidir impulsar una fundació que pogués donar continuïtat i atendre tot un seguit de necessitats dels nens malalts i de les seves famílies. Des d'aleshores, es treballa incansablement en aquest suport. Actualment atenen més de 150 nens i nenes (i els seus familiars). La raó de ser de l'entitat es basa en l'atenció integral de les necessitats dels infants i joves malalts de càncer i altres malalties greus de llarga durada, i en el suport a les seves famílies, en totes les fases de la malaltia, així com en l'impuls dels avenços en el camp de l'oncologia i l'hematologia pediàtriques.

La Fundació d'Oncologia Infantil Enriqueta Villavecchia rep el Premi LiberPress Associacions 2018 per la seva tasca exemplar en intentar fer més suportable i menys feixuc el patiment dels nens i joves víctimes de càncer i altres greus malalties de llarga duració, i en acompanyar i ajudar en la lluita que diàriament duen a terme els seus familiars perquè tots puguin gaudir d'una vida més digna, oferint cures paliatives i donant-los assistència psicològica i social. La seva tasca és única i absolutament necessària, ja que supleix unes necessitats que són evidents i que no es reben des de cap administració pública.

Premi LiberPress Literatura 2018

Almudena Grandes Hernández va néixer a Madrid i és escriptora i columnista. Llicenciada en geografia i història, i casada amb un altre gran escriptor, Luis García Montero, és una autora progressista i rebel, enginyosa i polèmica. Diu que es va fer d'esquerres llegint, la qual cosa demostra la importància i els beneficis de la lectura. La seva primera novel·la va ser *Las edades de Lulú* (1989), que va guanyar el premi La Sonrisa Vertical (i va ser portada al cinema per Bigas Luna). Van seguir-la: *Te llamaré Viernes*, *Malena tiene nombre de tango* (adaptada també al cinema), *Atlas de geografía humana*, *Los aires difíciles* (Premi Cálamo al millor llibre de l'any i Premi Crisol), *Castillos de cartón*, *El corazón helado* (Premi del Gremi de Llibreters de Madrid i Premi José Manuel Lara), *Inés y la alegría* (Premi Elena Poniatowska, Premi Sor Juana Inés de la Cruz i Premi de la Crítica de Madrid), *El lector de Julio Verne*, *Las tres bodas de Manolita*, *Los besos en el pan* i *Los pacientes del doctor García*, a més d'altres relats curts i nombrosos articles. Ha rebut el Premi Julián Besteiro de les Arts i de les Lletres 2002 pel conjunt de la seva obra i ja té biblioteques i escoles amb el seu nom i moltes adaptacions cinematogràfiques dels seus llibres.

Almudena Grandes rep el Premi LiberPress Literatura 2018, que des d'ara passarà a dir-se Premi LiberPress Ramón Chao, per la seva gran obra literària, dotada d'una bellesa i dignitat excepcionals i d'un compromís rigorós, per donar vida a tantes vides, pel seu llenguatge apassionat i riquíssim, emocionant i tendre, pel seu amor personal i literari a la llibertat pròpia i a la dels altres, per la seva humanitat i entrega incondicional envers la convivència, la pau i la veritable democràcia.

Premi LiVerdPress 2018

Carlos Magdalena va néixer a Gijón (1972), en una família de grangers, i ja de petit va ser un apassionat amant i defensor de les plantes i dels animals. Autodidacte, després de treballar durant uns anys en projectes de qualitat mediambiental a les ciutats, va marxar a Anglaterra, on fa una vintena d'anys que treballa al Kew Gardens, el jardí botànic de Londres, i ha aconseguit salvaguardar moltes espècies vegetals amenaçades d'extinció. Ha impartit classes arreu del món i ha intervingut en nombrosos documentals i reportatges sobre el seu treball. La seva dedicació infatigable i generosa ha fet que sigui denominat *El Messies de les Plantes*. Amb aquest mateix nom acaba de treure un llibre que ha estat traduït a diversos idiomes. Jane Goodall ha dit que Magdalena «és una inspiració per a ella». Carlos viatja per tot el món a la recerca i recuperació de plantes en perill d'extinció. Algunes frases de Carlos Magdalena són: «Qualsevol organisme viu (i les plantes ho són) és el resultat de milions d'anys d'evolució. És com una obra d'art mestra de la genètica. Hem de salvaguardar aquestes obres d'art»; «Una de cada cinc plantes està en perill d'extinció. Sense les plantes no hi hauria vida, ja que uneixen tots els ecosistemes del planeta: sense elles no hi hauria oxigen, ni podríem menjar ni hi hauria medicines. Les fibres amb què ens vestim, els llençols amb què ens tapem, els papers amb els quals escrivim, el nostre cafè o te del matí venen de les plantes i són essencials per frenar l'escalfament global, però les ignorem i no ens n'adonem». «La sensibilitat de les plantes és una frontera a explorar. Es diu que no senten, però nosaltres tenim cinc sentits i elles en tenen catorze».

Carlos Magdalena rep el Premi LiVerdPress 2018 per la seva aferrissada dedicació a la salvaguarda del món vegetal que ens envolta i ens fa viure; per haver estudiat, protegit i evitat la desaparició de moltes espècies de plantes i contribuir amb això a fer-nos-les conèixer i a aconseguir que el nostre món sigui més habitable, en una paraula, un món més «verd».

Memorial LiberPress 2018

Carles Rahola i Llorens va néixer a Cadaqués el 1881 i va morir assassinat pel règim franquista als 57 anys, afusellat a la tàpia del cementiri de Girona (5 de març de 1939), ja que, pel que havia escrit, el consideraven «Uno de los más destacados separatistas de Gerona». Va ser, doncs, l'únic escriptor català executat per la seva obra. Carles Rahola va treballar com a escriptor a la Diputació de Girona, publicava articles a *El Autonomista* (després *L'Autonomista*) i va ser delegat de la Generalitat a Girona. Un home intel·lectual, culte, tolerant i bo. Entre la seva profusa obra històrica, assagística i literària, podem destacar: *Pequeños ensayos*; *En Ramon Muntaner. L'home. La crònica*; *La dominació napoleònica a Girona*; *Girona en l'antiguitat*; *Proses històriques*; *L'amor al llibre i els grans amics del llibre*; *Els jueus a Catalunya*; *La ciutat de Girona* (Premi d'Història Botet-Monsalvatge); *Antologia de poetes i prosistes catalans*; *Breviari de ciutadania*; *La pena de mort a Girona*, o la seva col·laboració a la redacció de *l'Enciclopedia Universal Ilustrada Europeo-Americana*.

Hi ha instituts, carrers, estàtues i biblioteques que duen el seu nom, i la Diputació de Girona va instituir el Premi Carles Rahola de Comunicació Local, així que aquest Memorial només pot ser un petit i senzill homenatge més a aquest intel·lectual gironí exemplar.

Gest

En els darrers temps s'ha fet habitual a tot el món i per part de molta gent la utilització, com a símbol, de petites cintes de tela de diferents colors doblegades en forma de llaç per indicar el suport a una causa social o la integració en un grup que té uns objectius comuns, generalment en solidaritat amb col·lectius vulnerables, en suport de gent amb malalties o en defensa dels drets de les persones. Fins i tot algunes malalties com el càncer tenen un llaç d'un color diferent per a cada dramàtica varietat. Avui n'hem triat set: el llaç morat contra el maltractament i els assassinats de dones i contra la violència masclista; el llaç groc en suport i defensa de la llibertat dels presos catalans a causa dels fets de l'1 d'octubre; el llaç rosa en suport de les dones afectades per càncer de mama; el blanc en defensa de la pau; el vermell en solidaritat amb els malalts del cor o de sida; el lila contra l'Alzheimer, i el taronja contra el maltractament animal. Però això només és una mostra d'una gamma molt més àmplia. El món està ple de gent que ha de portar llaços de colors i és aquest el gest que volem accentuar. Per un món en què els llaços no siguin necessaris.

Dibuixant LiberPress 2018

Eneko de las Heras, Eneko, és un dibuixant i ninotaire basc, nascut a Caracas, Veneçuela (1963). Ha col·laborat en publicacions com *Ciudad CCS*, *El Cohete*, *El Nacional* i *El Diario de Caracas*, a la revista *Interviú*, *Egin*, *El Jueves* i *El Cartel*. Ha publicat: *iFuego!*, un llibre en el qual recull 198 dibuixos realitzats en aquests últims sis anys, amb una temàtica marcadament social. Anteriorment ja havia publicat un altre llibre d'humor gràfic: *Mentiras, medias verdades, cuartos de verdad*, un recull de la seva producció anterior. L'estil dels seus dibuixos és tan personal que resulta inconfusible i qualsevol reconeix una vinyeta d'Eneko. És un artista compromès socialment i sense cap ambigüitat.

Probablement és un dels ninotaires més crítics de tot el panorama espanyol. Ha patit la censura: l'any passat va ser acomiadat de 20 Minutos pel dibuix que reproduïm. Amb un humor intel·ligent, incisiu, àcid i enginyós, Eneko ha fet diverses exposicions, tant col·lectives com individuals, moltes amb les seves creacions realitzades amb pintures acríliques. Ha participat en nombrosos salons de caricaturistes (Caracas, Quito, Bilbao...), i ha obtingut diversos premis. Políticament, es declara una persona d'esquerres, però d'esquerres de veritat. És el nostre ninotaire de l'any i ens agradaria que fos el nostre ninotaire de sempre.

Homenatge musical al Bages i a la llibertat

Gent compromesa i sensible d'Artés, Sant Fruitós del Bages, Manresa, Santa Maria d'Olió i Santpedor s'han organitzat espontàniament en grups de músics i corals populars per portar el seu cant de llibertat per tots els pobles.

Aquesta exemplar iniciativa arribarà també a la nit dels LiberPress, que volen retre un sentit homenatge a aquestes persones.

Clara Jordan
Presentadora de l'acte

Clara Jordan Vilà (Girona, 1974) és periodista i subdelegada dels Serveis Informatius de TV3 i Catalunya Ràdio a Girona.

Pia Crozet

Autora dels premis LiberPress, LiberPress Cinema i Liberpress cançó

Escultora, va néixer a Roanne (França), l'any 1950. Va estudiar a França, a l'acadèmia Charpentier, i seguidament a les escoles de Belles Arts de València i de Perpinyà. De jove va venir a viure a Catalunya, on s'arrelà. ha realitzat nombroses exposicions a Catalunya i a l'estranger, i ha rebut diversos premis. Ha estat nomenada "precursora del Museu Internacional per a la Pau" de Barcelona. Hi ha obres seves a diversos indrets del món, Girona entre ells, i ha destacat sempre per la seva tasca humanitària i solidària que impregna les seves obres. Des de l'any 2002 és l'autora dels premis LiberPress.

Mercè Riba

Autora dels premis LiberPress Catalunya i LiberPress Literatura

Va néixer a Barcelona l'any 1952. Va estudiar escultura a l'Escola Massana i es va llicenciar en Pintura i Escultura a la Facultat de Belles Arts de Sant Jordi. Amb Àngel Camino i Carles Mauricio va fundar el col·lectiu d'artistes Taller Nou, que tenien com a nexa comú l'obra gràfica. Des de 1979 viu en un poble empordanès, on des del seu taller desenvolupa la seva obra artística dins de la figuració impressionista, tant en escultura com en gravat calcogràfic. Ha fet obra pública per a diverses poblacions i ha exposat regularment a Barcelona, Girona, Cadaqués, Madrid, Bèlgica, Suïssa, França i els Estats Units.

Jaume Torrent

Autor del premi LiberPress Camins

Va néixer a Barcelona l'any 1946. És llicenciat en Dret per la Universitat de Barcelona i té estudis de periodisme. Director de la companyia de teatre La Inestable de Llampaias i autor de diversos textos teatrals representats per la mateixa companyia. Director de la Cia. de Menor Quantia del teatre del Col·legi d'Advocats de Figueres. Dibuint de vaixells sobre escriptures. Ha fet diverses exposicions a Barcelona, l'Escala, Figueres, Sant Esteve de Sesrovires, Platja d'Aro, La Bisbal i Lleida.

Ho organitzen

Diputació de Girona

Amb el suport de

Hi col·laboren

HOTEL NORD 1901

LLIBRERIA 22

ADVOCATS MCCRAGH / DILMÉ

IL·LUSTRE COL·LEGI D'ADVOCATS DE GIRONA

CONSELL DELS IL·LUSTRES COL·LEGIS D'ADVOCATS DE CATALUNYA

EDICIONS CAL·LÍGRAF

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA (DEMARCATIÓ DE GIRONA)

GRUP GESTIÓ GIRONA

DAVID S. CALAFELL / BLUEBEAT, REALITZACIÓ I MUNTATGE AUDIOVISUAL

Diputació de Girona

PREMIS INTERNACIONALS 05/10/18
LIBERPRESS 2018 AUDITORI DE GIRONA

T O L I B E R P R E S S

KUPER